

Husaři, husaři,
do Uher jedete,
mé nevěrné děvče
pryč sebú vezete.

Počkej jenom, počkej,
mé nevěrné děvče,
bude tebe teskno
po tvém milém ješče.

Až přijdú husaři
do města Trnavy,
nechajú tě sedět,
děvečko z Moravy.

1651.

Hu-sa-ři je-dou pod modrou vodou, na jihlavských lúkach, na jihlavských lukách koně kr-mi-jou.

Husaři jedou pod modrou vodou,
[: na jihlavských lukách :] koně krmijou.

Děvečka mladá po poli chodí,
hledá bylinečku, hlava ju bolí.

Dyž nakrmijou, pak napojijou;
jihlavské děvčátka, pojedte s nama.

Bylinečko má, dybys věděla,
kterak bych já svému synečku milému
z vojny pomohla.

My nepojedem, jsme holky mlady,
za rok, za dvě leta půjdem za vami.

1652.

Od Jihlavy

Má mi-lá je za městem, sy-ne-ček je v mě-stě, počkej na mně, má mi-lá, šty-ry le-ta je-ště.

Má milá je za městem, syneček je v městě.
»Počkej na mně, má milá, štyry leta ještě.«

Štyry leta čekala, nemohla se dočkat,
musel se jí syneček pod husary dostat.

764. NEUTOPENÝ

1653.

Od Rousínova ze Slavíkovíc. Zp. I. 362. Erb. I. 166

Cho-di-la - tě ma - ti - čka o - ko - lo re - bní - čka, no - si - la na ru - kách švá - rný - ho sy - ná - čka.

Chodilatě matička
okolo rebníčka,
nosila na rukách
švárného synáčka.¹⁾

Mám-li ti utopit
lebo ti mám chovat?

Pode o vás, maměnko,
pode o vás chvála,
že ste vechovale
královně husara.²⁾

Ach, synáčku, synáčku,
co tě mám udělat?

Ach, maměnko má milá,
teho neděláte,
radši mě chováte,
na vojno mě déte.

¹⁾ Chodilatě matička,
chodila po lóce,

krásného synáčka
nosila na ruce.

²⁾ Každá matička je hodná chvále,
kerá vechová švárný pachole!

Dež je vechová, veznó hí jé přeč,
musí bojovat pod torecké meč.

Od Brna